

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po zapoznaniu się z wnioskiem w przedmiocie zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę poniesionych przez świadka M. Z., w sprawie dyscyplinarnej I DSK 9/18, dotyczącej prokuratora K. K.,
działając na podstawie art. 618e k.p.k. w zw. z art. 171 pkt. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze

postanowił:

odmówić świadkowi M. Z. zwrotu poniesionych kosztów dojazdu w wysokości 53,10 zł.

UZASADNIENIE

W związku z otrzymanym wezwaniem Sądu Najwyższego na rozprawę zaplanowaną na dzień 22 maja 2019 roku, świadek M. Z. – funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w K., w dniu 16 maja 2019 roku dokonała zakupu biletu kolejowego na dzień 22 maja 2019 roku, na trasę K.-W. oraz biletu powrotnego W.-K., na ten sam dzień. W dniu 17 maja 2019 roku została ona jednak poinformowana o zdjęciu sprawy z wokandy i odwołaniu wezwania. W związku z powyższym wnioskodawczyni dokonała zwrotu zakupionych biletów kolejowych, aczkolwiek została obciążona kosztami opłaty manipulacyjnej w wysokości 15% ich ceny, tj. 53,10 zł. W związku z zaistniałą sytuacją M. Z. wniosła do Sądu Najwyższego o zwrot takiej właśnie kwoty.

Co prawda w oparciu o art. 618a § 1 k.p.k. świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży – z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych

racjonalnych i celowych kosztów przejazdu, to jednak wniosek skierowany do Sądu nie jest zasadny.

Na podstawie stosowanego odpowiednio z mocy art. 171 pkt. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze przepisu art. 618e k.p.k. uznać bowiem należy, iż przepisu tego nie stosuje się do świadka zatrudnionego w organie władzy publicznej, jeżeli powołany został do zeznawania w związku z tym zatrudnieniem. Świadek M.Z. jako funkcjonariusz policji niewątpliwie jest zatrudniona w organie władzy publicznej. Ponieważ wezwanie do Sądu pozostawało w związku właśnie z jej zatrudnieniem, świadkowi służy prawo do należności na zasadach określonych w przepisach regulujących wysokość i warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Zobowiązany zatem do zwrotu poniesionych przez świadka kosztów jest, na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r., w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. 2013, poz. 167) jej pracodawca, tj. Komenda Miejska Policji w K. (zob. *Kodeks Postępowania Karnego – Komentarz, tom 2*, pod red. D. Świeckiego, Warszawa 2017, s. 1315, teza 2).